

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

14 OKTOBER 1993

VERSLAG

— van het Rekenhof —

**over het onderzoek van de ontwerpen van decreet houdende tweede aanpassing
van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
en houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap
voor het begrotingsjaar 1994**

REKENHOF

N 14 J 945.059 BI

Brussel, 14 oktober 1993

Mijnheer de Voorzitter,

Naar aanleiding van het onderzoek van de ontwerpen van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting voor 1993 en de begroting voor 1994 van de Vlaamse Gemeenschap, doet het Rekenhof u hierbij zijn verslag met commentaar en opmerkingen geworden.

Het Rekenhof :

Op last :

De Eerste Voorzitter,

De Hoofdgriffier,

J. VAN de VELDE

F. VAN DEN HEEDE

Aan de heer Voorzitter van de Vlaamse Raad

INHOUDSTAFEL

I.	Algemene beschouwingen	3
II.	Begrotingsontwerpen tweede bijblad 1993	
	11.1. Middelenbegroting	4
	11.2. Uitgavenbegroting	4
	11.3. Aangepaste administratieve begroting	5
III.	Begrotingsontwerpen 1994	
	III. 1. Middelenbegroting	6
	111.2. Uitgavenbegroting	6
	111.3. Administratieve begroting	11
	111.4. Algemene toelichting	11

1. ALGEMENE BESCHOUWINGEN

Vooraleer het Rekenhof zijn specifieke opmerkingen inzake de ontwerpdecreten tot tweede aanpassing van de begroting 1993 en deze houdende de begroting voor het jaar 1994 formuleert, brengt het, zoals gebruikelijk, een aantal bedenkingen van algemene aard naar voor.

Zo moet het Rekenhof andermaal de begrotingsdocumenten interpreteren zonder dat het kennis heeft van het ontwerp van programmadecreet¹, dat een aantal Vlaamse openbare instellingen en/of diensten met afzonderlijk beheer zal oprichten.

Het Rekenhof heeft geconstateerd dat de programmastructuur van de begroting van het algemeen bestuur vaak wordt uitgehold, omdat de begrotingen van de diensten met afzonderlijk beheer en de instellingen van openbaar nut van categorie A onvoldoende het specialiteitsbeginsel eerbiedigen. Bij wijze van voorbeeld verwijst het naar het geval van het Vlaams Infrastructuurfonds. Het stelt immers vast dat de programmastructuur van de algemene uitgavenbegroting (63.10 Wegen, 63.20 Gemeenschappelijk vervoer, 63.30 Regionale luchthavens, . . . 64.10 Waterwegen en binnenvaart, 64.20 Havens, Loodswezen en Zeescheepvaart..) niet terug te vinden is in de begrotingsvoorstelling van de dienst met afzonderlijk beheer „Vlaams Infrastructuurfonds”. Tevens ontbreekt een verdere indeling volgens economische codes, vergelijkbaar met de basisallocaties van de administratieve begroting.

De omstandigheid dat, zodoende, de begrotingsmachtigingen elkaar gedeeltelijk overlappen leidt tot een budgettaire aanrekeningsvermenging, die schadelijk is voor de eenduidigheid van het decreet. Daarom pleit het Rekenhof, in een zeer algemene zin, voor een begrotingsvoorstelling waarbij de begrotingen van alle diensten met afzonderlijk beheer en alle instellingen van openbaar nut van categorie A de programmastructuur zouden volgen. Het respect van het specialiteitsbeginsel zou dan blijken uit de administratieve begrotingen van de diverse begrotingsentiteiten.

Opvallend is voorts het steeds maar toenemende aantal begrotingsruiters : zowel machtigingen tot overschrijving van kredieten (cfr. artikel 37 e.v. van het ontwerp van uitgavenbegroting 94), als het groeiende aantal provisionele kredieten (cfr. artikel 48 e.v.) miskennen het specialiteitsbeginsel.

In deze kontekst wijst het Rekenhof er ook op dat (nieuwe) beleidsinitiatieven niet steeds worden omgezet in duidelijk omschreven programma's. Zo wordt het plan ter bestrijding van de werkloosheid, als uitvloeisel van de Vlaamse werkgelegenheidsconferentie, uitgesmeerd over diverse programma's (PR 51.10, PR 51.40, PR 52.40, PR 62.20, enz. . .).

Het Rekenhof wijst er tegelijk op dat zowel in het tweede aanpassingsblad 1993 (artikel 9, § 1) als in de ontwerpbegroting 1994 (artikel 103, vierde lid) sprake is van de extra-budgettair toegekende machtiging in het kader van het urgentieplan voor de sociale huisvesting. Dergelijke machtiging vertekent de toepassing van de begrotingsnorm door de Vlaamse regering.

De budgettaire impact van deze verbintenissenmachtiging beloopt meer dan 30 miljard frank, gespreid over de begrotingsjaren 1993, 1994 en 1995 (cfr. berekening Rekenhof in stuk 21 (1992-1993)-Nr. 1, p. 5). De betaalbaarstelling van de

¹ Het voorontwerp van programmadecreet werd op 13 oktober 1993 aan het Rekenhof bezorgd door mevrouw de Minister bevoegd voor Financiën en Begroting.

betreffende subsidies wordt middels dotaties aan een daartoe opgerichte dienst met afzonderlijk beheer gespreid over meer dan 20 jaar. In de begrotingsnorm van de Vlaamse regering wordt dit programma voor slechts 1,4 miljard frank per jaar opgenomen, waarmee principieel wordt afgeweken van het advies van de SERV terzake en waardoor de in de toelichting geformuleerde conclusie met betrekking tot de begrotingstekorten, namelijk dat de basis ervan — de verbintenissen — strikt worden genormeerd, meteen wordt gerelativeerd wat het urgentieplan voor de sociale huisvesting betreft.

II. BEGROTINGSONTWERPEN TWEDE BIJBLAD 1993

11.1. Middelenbegroting

Geen opmerkingen.

11.2. Uitgavenbegroting

Artikel 5

De kwalificatie van het onder basisallocatie 01.01 van programma 70.10 opgenomen krediet als een provisioneel krediet is strijdig met de definitie van dit laatste begrip. Een provisioneel krediet heeft betrekking op uitgaven die nog niet volledig vaststaan maar wel te verwachten zijn en waarvan de aanrekening niet plaatsgrijpt op de desbetreffende basisallocatie die het provisioneel krediet herbergt, maar — na herverdeling — op de verschillende basisallocaties waarvan het kredietbedrag door het provisioneel krediet aangepast werd.

Het Rekenhof neemt aan dat het de bedoeling is de middelen die de Vlaamse Gemeenschap in uitvoering van de bijzondere wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur, in 1993, bijkomend toekomen en die bestemd zijn voor de nieuw aan de Vlaamse Gemeenschap overgedragen bevoegdheden, onder te brengen in een globaal krediet. Op die manier worden in het eerste jaar van de nieuwe bevoegdheden (1993) de daaraan verbonden kredieten duidelijk zichtbaar ten opzichte van de overige. Daar uit niets af te leiden is, dat de aanrekening niet rechtstreeks op de betrokken basisallocatie 01.01, van programma 70.10 zal gebeuren, is het niet aangewezen de term provisioneel krediet te gebruiken. Het adjectief „provisioneel” kan in dit artikel dan ook geschrapt worden (alsook in de verantwoording, gehecht aan de aangepaste administratieve begroting 1993, departement 7).

Artikel 9

De tekst van § 2 van dit artikel is niet erg duidelijk ; het ware wenselijk hem te vervangen door de hiernavolgende bepaling die de ratio legis duidelijker tot uiting brengt :

„Indien naar aanleiding van een kapitaalvermindering van de NV Domus Flandria een gedeelte van de leningen bedoeld met artikel 41, § 1, 1°, van het decreet van 25 juni 1992 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1992, in de loop van 1993 vervroegd wordt afgelost, dan kan het saldo

van de verbintenissenmachtiging bedoeld in § 1 van onderhavig artikel worden verhoogd met het bedrag van die aflossing vermenigvuldigd met een factor 1,65”.

Met betrekking tot artikel 9, § 3, wordt opgemerkt dat in het programma 62.40 geen basisallocatie is voorzien.

Artikel 10

Het is duidelijk de bedoeling van dit artikel de van het begrotingsjaar 1992 naar het begrotingsjaar 1993 overgedragen kredieten nogmaals naar het begrotingsjaar 1994 worden over te dragen, ten einde in dat jaar voor betalingen aangewend te kunnen worden. Het laatste zinsdeel dient dan ook in die zin aangepast te worden en nauwkeuriger uitdrukking te geven aan de idee van overdracht van kredieten. De notie „aangewend worden voor betalingen tot 31 december 1994” is inadekwaat en eigenlijk onbestaand en het verdient aanbeveling deze te vervangen door „overgedragen worden naar 1994”.

Artikel 11

Het artikel is onvolledig omdat het geen melding maakt van de overdracht van het niet aangewende saldo van de vastleggingsmachtiging 1992 van het Investeringsfonds voor grond- en woonbeleid voor Vlaams Brabant naar 1993. Wegens de voordien gemachtigde overdracht van het begrotingsjaar 1992 naar 1993 dient het jaartal 1992 vervangen te worden door 1993.

Artikel 13

De basisallocatie 01.01 van het nieuwe programma 10 bij organisatieafdeling 70 met als libellé „allerhande uitgaven tot dekking van prestaties geleverd door de diensten wiens bevoegdheden overgeheveld zijn in het kader van de BW 14.7.1993” zal onder meer voorzien in toelagen aan land- en tuinbouwbedrijven, alsmede aan hun verenigingen en coöperaties, in het kader van de plattelandsontwikkeling. In de ontwerp-begroting 1994 zijn deze uitgaven (programma 54.10, basisallocatie 43.01) wel opgenomen in de lijst van de niet-gereguleerde toelagen ; in het tweede bijblad bij de algemene uitgavenbegroting 1993 werden zij niet vermeld.

Artikel 14

In programma 69.90, basisallocatie 61.03, wordt in een verhoging voorzien van de dotatie aan het Vlaams **Infrastructuurfonds** met 518,9 miljoen fr. Deze verhoogde dotatie werd echter niet ingeschreven bij de ontvangsten in de aangepaste begroting van het Vlaams Infrastructuurfonds.

11.3. Aangepaste administratieve begroting 1993

Algemeen

Met verwijzing naar zijn verslag over het onderzoek van de ontwerpen van decreet houdende aanpassing van de middelen- en de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993² (eerste bijblad),

² Vlaamse Raad, Stuk 21 (1992-1993), Nr. 1, p. 5.

stelt het Rekenhof vast dat het voorgelegde document nog steeds niet voldoet. De aangepaste administratieve begroting geeft weliswaar naast de kredietaanpassingen de stand van het aangepaste krediet, per basisallocatie, weer, maar blijft in gebreke dit op programmaniveau weer te geven. Artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit bepaalt dat de volledige aangepaste administratieve begroting aan het ontwerp tot aanpassing van de algemene uitgavenbegroting moet worden toegevoegd.

III. BEGROTINGSONTWERPEN 1994

111.1. Middelenbegroting

PR. 51.60, art. 06.22, „Inkomsten in uitvoering van het decreet op het Grindfonds”.

De raming ad 25 miljoen frank dient gerelateerd te worden aan de bepalingen van artikel 15, § 4, van het nieuwe grind-decreet dat de grindheffing bepaalt op 50 fr. per ton gewonnen valleigrond en 35 fr. per ton gewonnen berggrind. Deze heffingen worden jaarlijks geïndexeerd. Tot het eind van het jaar 2005 mag er maximaal 60 miljoen ton grind naar boven worden gehaald. Tot het jaar 2005 zal er aldus ongeveer 2,5 miljard frank heffingen geïnd worden.

III. 2. Uitgavenbegroting

Artikel 7

Ingevolge een opmerking van het Rekenhof betreffende de overschrijding van het maximumplafond van 40.000.000 fr. (cfr. 3e lid) dat werd vastgesteld in het vorig begrotingsjaar, heeft de bevoegde minister onlangs meegedeeld dat hij de nodige initiatieven had genomen om het plafond te verhogen in het begrotingsontwerp 1994. Het bedoelde plafond wordt in artikel 7 van het voorliggende ontwerp opnieuw vastgesteld op 40.000.000 fr. Thans wordt echter de term „salarisrekening” aangewend, terwijl de begroting 1993 gewag maakt van de buitengewone rekenplichtige in het algemeen. Deze specificering leidt niet tot verduidelijking, aangezien de bedoelde rekenplichtige blijkbaar uitsluitend wedden en vergoedingen betaalt.

Artikel 8a en artikel 9f

Het verdient aanbeveling te preciseren dat niet-beroep doen op de Deposito- en Consignatiekas geschiedt in afwijking van artikel 100, 2e lid, van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit. Deze versoepeling inzake procedure neemt niet weg dat de betreffende betalingsbewijzen gedurende de volle verjaringstermijn van 30 jaar moeten worden bijgehouden.

Artikel 10

De niet-gebruikte saldi van de niet-gesplitste kredieten voor de navorming worden andermaal overgedragen van het lopende jaar 1994 naar 1995. Voorheen liet een budgettaire bijbepaling toe om het saldo van de overeenkomstige kredieten 1992 bij die van 1993 te voegen, met als bedoeling

de overgang van een stelsel van overeenkomsten naar toelagen en dotaties op te vangen. Deze overgang is inmiddels achter de rug, zodat de overdracht 1993-1994 niet werd weerhouden. Aangezien nieuwe hervormingen die in het begrotingsdecreet 1993 werden aangekondigd, niet zijn doorgegaan en blijkens de toelichting bij voorliggend ontwerp niet meer worden geprogrammeerd, lijkt ook de overdracht van de betreffende kredietsaldi 1994 naar 1995 onnodig.

Artikel 11

Het is niet duidelijk hoe op basisallocatie 12.40 van programma 35.40 uitgaven met betrekking tot vorige jaren kunnen worden aangerekend, aangezien de hier bedoelde activiteit (controle ziekteverzuim) nieuw is.

Artikel 13

– OA 33, PR 10 : basisallocatie 33.01, Toelagen internationale samenwerking, dient aan de lijst te worden toegevoegd.

– OA 44, PR 40 : de basisallocatie 33.01, Bijdrage aan de Nederlandse Taalunie (55 miljoen fr.), dient te worden toegevoegd. Het bedrag van 55 miljoen fr. bevat zowel de bijdrage vastgesteld in het kader van het verdrag van 9 september 1980 houdende de oprichting van de Nederlandse Taalunie als de bijdrage inzake de „overhevelingen”. Dit laatste heeft betrekking op activiteiten die vroeger vanuit Vlaanderen of Nederland rechtstreeks werden gesubsidieerd en die nu door de Taalunie, die hiervoor de nodige middelen ontvangt, worden voortgezet en dient derhalve als facultatieve toelage te worden beschouwd.

– OA 51, PR 10 : de basisallocatie 43.02, Subsidies in het kader van de ondersteuning aan de zeevisserij en de aquacultuur, dient te worden toegevoegd.

In dit programma worden tevens 3 niet-gereguleerde toelagen voorzien die niet uitsluitend door het Vlaamse Gewest moeten worden betaald, maar waarbij ook Gimvindus moet worden betrokken, namelijk :

– BA 01.01, Programma's in impulsgebieden en regionaal economisch beleid.

– BA 01.02, Aanvullend reconversieplan – tweede fase van de actualisering van het toekomstcontract voor Limburg

– BA 34.03, Pensioenwachtvergoedingen KS

– OA 51, PR 50 : de basisallocaties 32.04, Subsidies aan instellingen en ondernemingen die initiatieven nemen tot het realiseren van het Europese Energiebeleid, en 52.03, Subsidies aan niet-commerciële instellingen bij wijze van tussenkomst in de kosten van de energiebesparende investeringen (. . .), dienen te worden toegevoegd.

– OA 61, PR 10 : in deze opsomming dienen te worden geschrapt de subsidies die wel degelijk zijn gereguleerd (vb. b.a. 41.02, dotatie aan de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen) en de subsidies die ten laste van de Mina-begroting vallen (vb. subsidies aan milieuverenigingen).

— OA 62, PR 40 : de reglementaire grondslag van basisallocatie 41.16, Subsidie aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij in het kader van het tewerkstellingsprogramma, wordt in feite gegeven in art. 30, § 2, van het ontwerpdecreet, waardoor deze basisallocatie uit onderhavige lijst mag worden geschrapt.

Artikel 15

De in dit artikel bedoelde herfinanciering van leningen voor bouw-, aankoop- en saneringspremies komt neer op een verdergezette debudgettering. In deze zin relativeert dit artikel althans in één geval het gezegde op blz. 6/7 van de algemene toelichting, alwaar wordt gesteld dat de herbudgetteringsoperatie, die in 1993 werd ingezet, vanaf 1994 wordt voltooid.

Artikel 28

Het programma 51.10, Algemeen Economisch Beleid, omvat klaarblijkelijk een specifieke basisallocatie (01.27, ondersteuning van sociaal-economische projecten) met betrekking tot de uitwinning van de in dit artikel bedoelde waarborg, d.w.z. los van het specifieke programma 24.30, Waarborgen.

Artikel 29

Dit artikel machtigt de Vlaamse Minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin om tot een plafond van 200.000.000 fr de waarborg van het Vlaamse Gewest te hechten aan de leningen en participaties, aangegaan door de niet-gouvernementele ontwikkelingsorganisaties.

Uit de toelichting (blz. 55) blijkt dat de beoogde samenwerking verschillende domeinen kan betreffen, namelijk leefmilieu, infrastructuur, gezondheidszorg, opleiding, . . . Vermits de waarborg niet alleen gewest-, maar ook gemeenschapsmateries kan betreffen dient de bewoordingen „waarborg van het Vlaamse Gewest” uitgebreid te worden en vervangen door „waarborg van het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap”.

Artikel 30

Indien de eerste paragraaf, tweede lid, van dit artikel ook een verbintenis machtigt om de financiële lasten van deze gewaarborgde leningen te dragen, dan dient deze machtiging te worden onderworpen aan de controle voorzien in artikel 60, § 1, van het ontwerp.

Artikel 36

Dit artikel wordt beter aangevuld met basisallocatie 21.02 van programma 53.10, „Rentelasten op de in de loop van het begrotingsjaar op te nemen voorschotten op trekkingsrechten op het investeringsfonds (decreet 20 maart 1991), ten einde grote bedragen aan verwijlrenten te vermijden.

Artikel 37

De mogelijkheid tot overschrijving van de kredieten voor het vervoer van de leerlingen van het gemeenschapsonder-

wijs wordt sedert de oprichting van de ARGO voorzien in een begrotingsbepaling. Niettemin werd van deze mogelijkheid slechts gebruik gemaakt om de kredieten voor de administratiekosten en het vervoer met eigen voertuigen over te hevelen. Ondanks herhaaldelijk aandringen vanwege het Rekenhof werden de basisallocaties 12.12, 12.13, 12.14 en 12.15 niet gevoegd bij de Argo-dotatie. Een dergelijke overdracht is niet alleen wenselijk omwille van de budgettaire bepaling of de bevoegdheidsomschrijving van de ARGO, maar ook vanuit het oogpunt van efficiënt beheer. In de huidige toestand worden de betalende overheid (Vlaamse Gemeenschap) en de instelling die de verbintenis aangaat immers van elkaar gescheiden.

Artikel 43

Dit artikel maakt artikel 59 van het decreetontwerp overbodig, aangezien de in laatstgenoemd artikel beoogde herverdeling voldoende gedekt is door onderhavige overschrijvingsmachtiging.

Artikel 52

Het is onvoldoende duidelijk waarom voor de betaling van de bedrijfsvoorheffing op de eindejaarstoelage van het onderwijspersoneel een beroep wordt gedaan op een provisioneel krediet. Het is met name de vraag of deze uitgave niet ten laste van een klassiek begrotingskrediet voor de betaling van wedden en toelagen, ingeschreven in de onderscheiden programma's, kan worden gebudgetteerd.

Artikel 59

Cfr. artikel 43.

Artikel 60

Het eerste lid van de derde paragraaf van dit artikel strekt ertoe de toekenning van geldvoorschotten aan de buitengewone rekenplichtigen te onttrekken aan het voorafgaand visum van het Rekenhof.

Zijn college is de mening toegedaan dat deze bepaling de bevoegdheid van de decreetgever te buiten gaat. Artikel 15, eerste lid, van de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof bepaalt in welke gevallen de stukken tot staving van de schuldvordering na het visum worden ingebracht en onderscheidt daarbij twee categorieën, de kredietopeningen en de geldvoorschotten. Het is gebruikelijk dat de begrotingsdecreten - in toepassing van het vierde lid van bedoeld artikel 15 - de soorten uitgaven preciseren die via de techniek der geldvoorschotten kunnen worden vereffend, d.w.z. waarvoor de rekenplichtige de verantwoordingsstukken na betaling mag overleggen. Het voorafgaand visum van het geldvoorschot als dusdanig blijft in deze constructie echter steeds een prerogatief van het Rekenhof. De aantasting hiervan, zoals voorgenomen in het ontwerpartikel 60, is een inbreuk op de organieke wetgeving van het Rekenhof, wat een federale bevoegdheid is gebleven.

In bijkomende orde kan worden gesteld dat de in het tweede lid van § 3 vermelde verantwoording vanwege de controleur der vastleggingen onvoldoende zou zijn om een gedegen controle door het Rekenhof op de fondsenvoorschotten (inclusief de rechtsmacht over de rekenplichtigen) te waarborgen.

Artikel 92

Deze bepaling lijkt zonder voorwerp te zijn, aangezien zij een vooralsnog vigerende toestand zonder meer bevestigt.

Artikel 98

Het koninklijk besluit van 31 maart 1987 betreffende „het financieel en materieel beheer van de wetenschappelijke inrichtingen van de Staat of van hun groeperingen, die Staatsdiensten met afzonderlijk beheer zijn en die afhangen van beide Ministers van Onderwijs”, toepasselijk op het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium, bepaalt in zijn artikel 14 dat op het einde van het dienstjaar wordt overgedragen : het saldo van de lopende verrichtingen, ten belope van ten minste 20 percent aangewend voor de vorming van een reservefonds „werking” totdat de middelen hiervan 10 percent bedragen van het gemiddelde van de lopende uitgaven van de drie voorgaande jaren.

De voorstelling van de begroting 1994 van het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium bevat een tegenspraak (negatieve transfert bij de ontvangsten ; reservefonds los van de uitgaven) en wekt de indruk van de invoeging van een soort begroting voor orde (wat strijdt met de slotbepalingen van artikel 98, waar de ontvangsten en de uitgaven voor orde worden geraamd op 0 frank). Er wordt dan ook gesuggereerd om de begroting van het Instituut conform de bepalingen van voormeld besluit op te stellen.

Artikel 99

Ter vervollediging dient hier het plafond der vastleggingen te worden vermeld, i.c. 5.682,2 miljoen fr.

Artikel 107

In de begroting van het Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-sociale Instellingen zijn uitgavenkredieten voorzien respectievelijk :

– 01.05 : vastleggingen en betalingen voor investeringen, onderhoudswerken en uitrustingen voor de Gemeenschapsinstellingen voor de bijzondere jeugdzorg te Mol en te Ruiselede (50 miljoen fr.), en

– 01.06 : vastleggingen en betalingen voor het Centrum te Overijse voor opleiding en vervolmaking van de kaderleden (10 miljoen fr.).

Deze taken behoren (nog) niet tot de bevoegdheden van het Fonds. In de nabije toekomst zou het Fonds evenwel opgeheven worden en vervangen door een „Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden”, met bijzondere bevoegdheden. Eventuele vastleggingen en betalingen ten laste van deze artikelen kunnen, in principe, enkel gebeuren na goedkeuring van het desbetreffend decreet. Voor het jaar 1994 kan het zevende lid derhalve als voorlopige machtiging bij ruiters worden beschouwd. De overeenkomstige dotaties vanwege de Vlaamse Gemeenschap werden ingeschreven onder programma 41.20, „Bijzondere Jeugdbijstand”, BA 61.01 (60 miljoen fr.). De 10 miljoen fr. voor opleiding van kaderleden horen daar niet thuis, eventueel wel onder programma 41.10, „Algemeen Welzijnsbeleid”, waar sub BA 74.01 reeds kredieten voor uitrusting zijn voorzien.

In dezelfde begroting wordt sub 01.03 voor aflossingslasten van programma 41.30 (rustoorden en serviceflats) een bedrag van 674.560 .000 fr. voorzien. De overeenkomstige dotatie vanwege de Vlaamse Gemeenschap blijkt evenwel verminderd te zijn tot 624.600.000 fr. (programma 41.30, BA 61.05). De begroting van het Fonds zelf moet derhalve op dat punt eveneens worden aangepast. Hetzelfde geldt voor het globaliserende tweede lid van artikel 107 (6.626.077.000 fr.) en het negende lid (1.151.560.000 fr.)

Artikel 112

De geciteerde ontvangsten- en uitgavenbedragen stemmen niet overeen met deze in de begroting van het Fonds Bijzondere Jeugdbijstand.

111.3. Administratieve begroting

Programma 35.40 — Algemeen onderwijs en vorming

Onder basisallocatie 41.16 van programma 40 van organisatieafdeling 35 worden voor het eerst de kredieten voor de onderwijsbegeleiding in het gemeenschapsonderwijs onder de vorm van een dotatie voor de ARGO geglobaliseerd. Niettemin behoudt men kleine kredieten voor allerlei uitgaven m.b.t. pedagogische begeleidingsdiensten gemeenschapsonderwijs onder de programma's voor de onderscheiden onderwijsniveaus. De verantwoording van deze keuze ontbreekt.

Programma 61.40 - Watervoorziening

In basisallocatie 51.80 wordt melding gemaakt van „dotatie”, terwijl het in werkelijkheid om subsidies gaat. In de uitgavenbegroting (art. 13) wordt terecht van subsidies gewag gemaakt. Derhalve dient „dotatie” vervangen te worden door „subsidies”.

Programma 62.40 - Huisvesting

Basisallocatie 41.70 dient te vervallen, aangezien betrokken uitgave ten laste is van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij.

111.4. Algemene toelichting

De toelichting met betrekking tot het programma 62.40 Huisvesting ontbreekt.
